Hudební motivy najdeme v dlouhé řadě příspěvků trampské literární soutěže. A tak možná takovou zvláštností posledního ročníku Trapsavce je to, že hudební tematika naplno nezazněla ani v jedné ze soutěžních próz. Že by to byla inspirace pro autory a autorky pro příští ročník? A tak zatímco báseň je z letošního ročníku, povídka Husle nie soutěžila v Trapsavci 2012.

Příjemné čtení

Strmou stezkou

Jít strmou stezkou dávnejch trubadúrů.
Dál nosit jejich zašlej majestát,
zahánět v těžkou dobu noční můru
a ve všech dějích při svý pravdě stát.

Kladivo svírat navečer i k ránu
a každou zhovadilost s noblesou
tepat a stírat. A pánů i kmánů
ptát se furt znova, kde ty kytky sou.

Jít strmou stezkou. Zvolna kráčet k cíli,
u cinklejch soudů hájit si svůj sen.
V bojích si přezkoušet svý vlastní síly
a z bludnejch proudů najít cestu ven.

Ať doba vrtkavá je a ať křivá-
ci svět si měněj po svym, ve svůj ráj,
a ať si smrtka taky svůj čas mívá,
žít naplněnej život. Po vokraj.

(Památce P. Seegera)

Miloš Hlávka

Husle nie!

„Pedro dáš si tyčinku?“ využila Andy malú prestávku medzi dvomi pesničkami, keď Ringo oprel basu, aby si rýchlo zapálil a Kali sa zdvihol od džezáku, aby prihodil na oheň. Oheň na Pohode musel byť napriek tomu, že bol august a aj v tieni stromov bolo horúco.
„Nechcem. Už mám tých tvojich zdravých musli tyčiniek plné zuby, keby si mi radšej opiekla klobásu,“ odpovedal znechutene Pedro a tiež sa zdvihol zavesiť gibsonku na stĺp Dúbravskej brány.
„Chlapci, keď vidím, ako sa Andy snaží kŕmiť Pedra tými musli, tak sa mi vybavila jedna veselá príhoda, o ktorej ani neviete, pretože som vám ju zabudol minule povedať, “ ozval sa zjavne potešený spomienkou šerif Rik.
„No tak sem s ňou,“ prihodil Kali poleno až vyleteli iskry a sadol si s ostatnými k ohnisku vedľa

Rika.

„Bolo to tu u nás na ohni, keď Jardyn doviedol toho vynikajúceho huslistu, pamätáte?“

Ringo znovu chytil basu, ale iba jednou rukou, aby sa o ňu oprel, lebo druhou fajčil. Aj on sa pridal do debaty: „Bodaj by nie, v živote som s takým perfektným huslistom nehral. Jardyn hovoril, že hral kedysi prvé husle u svetoznámych Varchalovcov. V súčastnosti hrá s bratislavským filharmonickým orchestrom Cappella Istropolitana a cestuje po celom svete.“

„Veru, školený muzikant, profík, aj ja som mal pred ním rešpekt,“ pripojil sa Pedro. „Priznám sa, mal som voči husliam predsudky, ale s ním som ich stratil. Zahrali sme si výborne.“

„Presne tak,“ potvrdil Rik. „Ale aj on mal podobný, možno ešte väčší rešpekt pred nami, pretože v živote nebol na žiadnom trampskom ohni ani slezine. Možno ale niekde vzdialene počul o prísnych a ortodoxných tradíciách trampov, v dôsledku ktorých si predstavoval, že ho hodíme do potoka, priviažeme k mučiarenskému kolu, alebo niečo podobné, keď sa bude nejako nevhodne správať. Preto bol zo začiatku veľmi nesmelý. Nevedel čo si môže dovoliť. Keď dorazili s Jardynom na flek, vy ste už v plnom prúde vyhrávali. Ani ste si nevšimli, že prišli. Jardyn mu povedal, že sa u nás hráva, nech si prinesie aj husle, takže keď sa mi predstavoval, v ruke držal husľové puzdro, ktoré si potom položil na lavicu. Jardyn mi ešte prezradil, že sa práve vrátil z turné po Japonsku, že ho bol dopoludnia vyzdvihnúť na letisku vo Viedni a potom priviedol k nám, lebo sa už dávnejšie na tom dohodli.“

„To teda mal zmenu – z Japonska rovno k nám na oheň,“ povedal Kali a prehrabal pahrebu.

„No veď práve,“ pokračoval Rik. „Pozoroval som ho, ako sa začlení, lebo som videl, že je trochu v rozpakoch. Nechal si od Šula naliať červené, aby sa osmelil a pár pesničiek vás iba počúval, ako hráte. Konečne sa odhodlal, odložil prázdny pohár a podišiel k puzdru s husličkami. Zohol sa k nemu a nenápadne vybral akési koncertné stradivárky. Nesmelo sa poobzeral a keďže ste mali práve prestávku medzi pesničkami, priložil si ich k uchu a palcom začal brnkať, aby zistil, či ich má naladené. Vtom sa od vás muzikantov ozval rozhodný hlas: „Husle nie!“ Okamžite sčervenel a začal ich chytro odkladať naspäť do puzdra. Našťastie som to videl a podišiel som k nemu:

„Prečo to zas odkladáš?“

„Veď niekto zakričal, husle nie! “ povedal skromne.

Pochopil som: „Ale nie, to nebolo na teba, to si zle rozumel! To Pedro kričal na Andy musle nie!“

Všetci sa začali smiať, iba Pedro zbledol: „Do frasa! Uveril ti, že naozaj iba zle rozumel?!“

„Jasné, však ste predsa potom skoro do rána spolu hrali.“

„To je pravda,“ uspokojil sa Pedro a pripojil sa ku všeobecnému smiechu.

Peter Pedro Benča
Trapsavec 2012